

дебелец. Местната лечителка споделя, че е наследила познанията от свекърва си, и че от този проблем страдат предимно деца или възрастни, които хапват в излишък месо. (респондент № 10)

По отношение на това, съществуват ли такива паразити в ухото, съвременната медицина е категорична в отговора си – не. Но лечителите открай време лекуват това заболяване и твърдят, че след приложените манипулации от ушите падат точно червейчета. Възможно ли е това и ако не, какво всъщност представляват т. нар. „червей“.

Още Диоскурид (I в.н. е.), един от най-прочутите древногръцки фармаколози и ботаници, пише за червей в ушите. Дори препоръчва рецепта за тяхното премахване – капки от смолата на Ливански кедър (*Cedrus libani* A. Rich.), смесени с оцет. (Dioscorides 2000 а, 105)

Древните кавказки народи – абхазци, шапсуги, адиги, черкези, винаги започвали лечение на каквото и да е заболяване с прочистване на организма от паразити. Надежда Семенова в книгата си „Очистись от паразитов и живи без паразитов“ споделя, че лично е изпробвала десетки от техните древни методи за изчистване на паразитите от човешкия организъм. За целта те прилагали различни средства, но най-вече треви. Авторката споделя конкретна практика за прочистване на паразити в главата през очите на страдащия: „Върху тлеещи дървесни въглени.... жената хвърли шепа сухи треви и когато димът от тях запълни пространствотовърху въглените бяха хвърлени семената на много разпространено, отровно растение.... Дъхът ми спря, от очите ми потекоха сълзи, които преминаха и в гърлото ми, излизаха много сълзи от носа и гърлото ми, ушите ми заглъхнаха. Когато димът се разсея ...и дойдох на себе си, върху гърдите ми, на пода, върху ръкавите на костюма ми, открихме малки бели червейчета с дължината на оризово зърно. Никога преди това не бях и чувала за голямата любов на паразитите към наркотиците, каквито се явяваха отровните треви.“ (Семенова 2012, 4)

Както вече стана дума по-горе в текста, в средновековните български лечебни книги също са описани практики, очистиращи организма от подобен вид паразити.

Решихме да потърсим коментар от лекар - специалист УНГ, с 30-годишна практика. Ето какъв беше отговорът: „Това, което лечителите наричат „червейчета“, при възрастните хора всъщност са фрагменти от ушна кал (*cerumen*), олющени епидермални клетки или гъбички (*otomycosis*) и техните хифи. При децата най-често това са люспички от епидермални клетки. За червей в ухото не може да се говори.“ Специалистът споделя, че преди около 30 г. е